Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

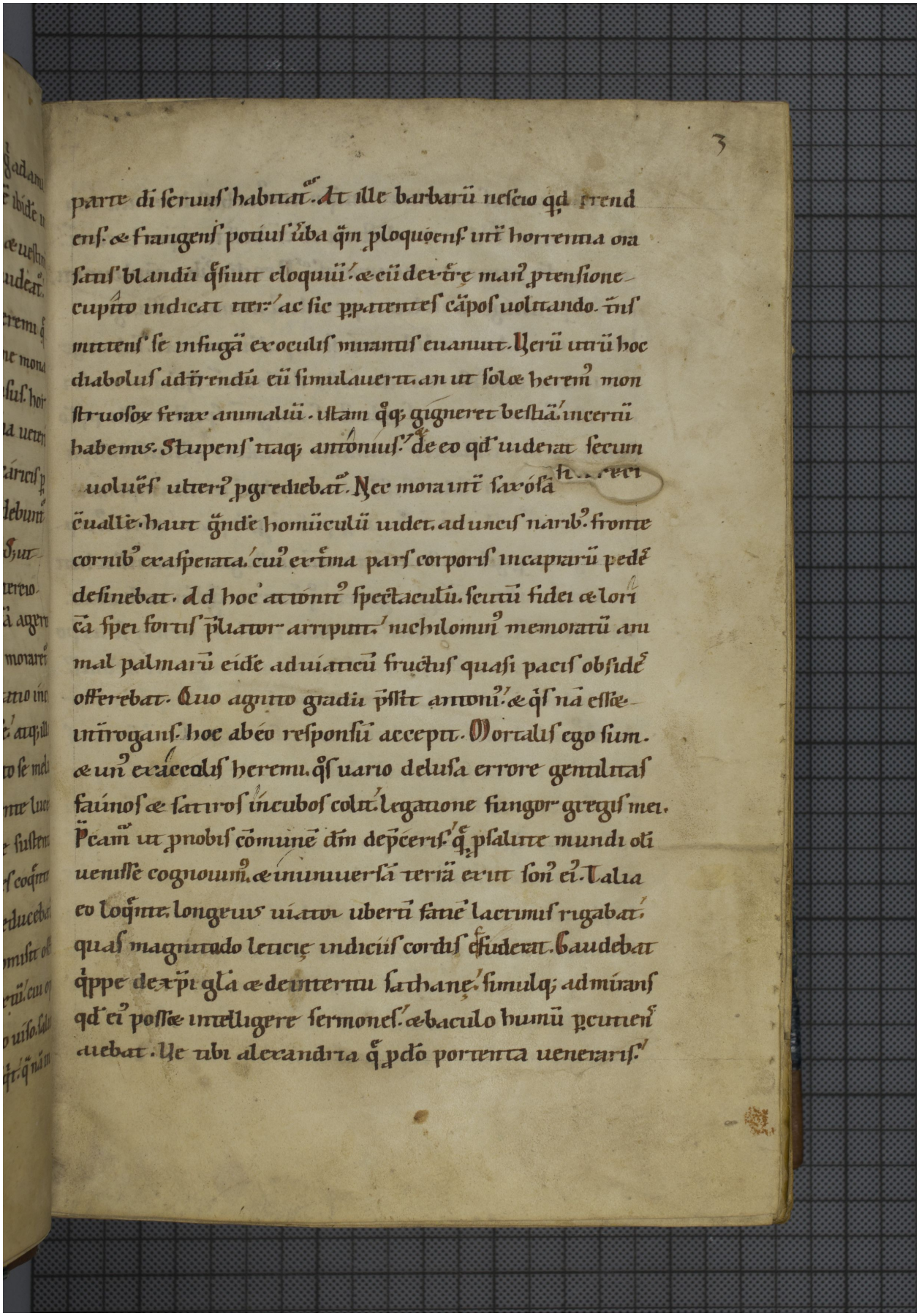

3

parte di seruus habitat. At ille barbarū nescio qd prend
ens. & frangens potius ūba q̄m ploquens. uti horrenda ora
satus blandū q̄siuit eloquiū. & eū deuīre manū prensione
cupito indicat ter. ac sic ꝓpatentes cāpos uolitando. ēis
mittens se infugā ex oculis mirantis euanuit. Verū utrū hoc
diabolus adīrendū eū simulauerit an ut solē heremū mon
struosor ferax animaliū. ustam q̄q; gigneret bestiā incertū
habemus. Stupens itaq; antonius. de eo qd uiderat secum
uolues uterius pgrediebat. Nec mora uti saxosā h... rei
ēualle. haut ḡnde homūculū uidet. aduncis naribus fronte
cornibus exasperata. cui extima pars corporis incapitū pedē
desinebat. Ad hoc antonius spectaculū. seritū fidei & lori
cā spei fortis pliator arripuit. nichilominus memoratū ani
mal palmarū eide aduiaticū fructus quasi pacis obsidē
offerebat. Quo agnito gradiu pstitit antonius. & q̄s nā esse
interrogans. hoc abeo responsū accepit. Mortalis ego sum.
& unus ex accolis heremi. q̄s uario delusa errore gentilitas
faunos & satiros incubos colit. legatione fungor gregis mei.
Peam ut pnobis cōmunē dm deprecetis. q̄ psalutē mundi oti
uenisse cognouimus. & inuniuersā terrā exiit sonus eius. Talia
eo loquente. longeuus uiator uberū fletū lacrimis rigabat.
quas magnitudo letitiē indicius cordis effudebat. Gaudebat
q̄ppe de xpi glia & de interitu sathanē. simulq; admirans
qd ei posset intelligere sermones. & baculo humū percutiens
aiebat. Ve tibi alexandria q̄ pdo portenta ueneraris.